هو العزیز الجمیل

سبحان الّذی بیده ملکوت ملک السّموات و الأرض و انّه کان بکلّ شیء علیماً له الجود و الفضل یعطی لمن یشآء ما یشآء و انّه کان عن العالمین غنیّاً قل یا قوم اسمعوا ندآء اللّه عن هذه الشّجرة المرتفعة المبارکة الّتی نبتت فی ارض القدس مقام قرب محموداً بأنّه لا اله الّا هو و انّ نقطة البیان نفسه و جماله و ما هو المستور ظهوره و سلطانه بین السّموات و الأرض و کذلک کان الأمر من شجرة النّار فی بقعة النّور مشهوداً قل هذا لوح تجلّی اللّه علیه بأنوار قدس محبوباً قل انّ الجبل لمّا تجلّی اللّه علیه اندکّ فی الحین فصار هبآءً متروکاً و هذا اللّوح جعله اللّه محلّ تجلّیه فی هذا الآن و یتجلّی علیه من جمال القدم بما یظهر من هذا القلم الّذی کان باصبع اللّه حینئذ مأنوساً ان یا اهل الأرض اتّقوا اللّه و لا تتّبعوا خطوات انفسکم فاتّبعوا امر الّذی کان من فجر اللّه مشروقاً قل لن ینفعکم الیوم شیء فی الأرض ولو تأخذون کلّ العالمین لأنفسکم ظهیراً و لن یمدّکم اسباب السّموات و الأرض ولو تجعلوها لأنفسکم معیناً الّا بأن تدخلوا فی ظلّ هذا الوجه الّذی استوی علی السّجن بما کان فی الألواح مکتوباً فادخلوا فی دین اللّه ثمّ اتّبعوا ما حدّد فی البیان و کان من سمآء القدس منزولاً ان لا تحرموا انفسکم عن بیت اللّه الحرام و لا تختلفوا فی امر اللّه و لا تدعوا صحایف اللّه ورآء ظهورکم و هذا من امری علیکم و علی العالمین جمیعاً یا قوم کنّا بینکم فی سنین متوالیات و کنّا معکم کأحد منکم و کان اللّه علی ما اقول شهیداً و وزّدتم علیّ فی کلّ حین ما لا ورّد احد علی احد کأنّی کنت فی سجن انفسکم مسجوناً و دعونا اللّه فی صباح القدس و عشیّ القرب الی ان نجّانا عن الّذینهم کفروا الی ان وردنا فی هذا السّجن الّذی کان خلف جبال مرفوعاً و نشکر اللّه فی ذلک و نحمده علی ما جری و نصبر بحوله و قوّته و نذکره فی کلّ طلوع و افولاً و الرّوح علیکم یا ملأ البیان ان تسلکوا سبل عزّ محموداً و صراط قدس ممدوداً

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۶ ژوئن ۲۰۲۲، ساعت ۵:۰۰ بعد از ظهر